

N:o 124.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 maj 1908.
— — — — Andra Kammaren den 15 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning dels af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående vård af enskildes skogar inom Gottlands län samt en inom Riksdagen i ämnet väckt motion, dels ock af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående skogsvårdsstyrelse inom Gottlands län, till förordning angående skogsvårdsafgifter inom Gottlands län och till förordning angående ändrad lydelse af 4 och 5 §§ i kungl. förordningen den 24 juli 1903 angående skogsvårdsafgifter.

(Lagutskottets utlåtande n:o 59.)

Till Konungen.

Genom två särskilda, den 9 april 1908 dagtecknade propositioner, n:is 158 och 155, har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga propositionerna bilagda förslag till lag angående vård af enskildes skogar inom Gottlands län, till förordning angående skogsvårdsstyrelse inom Gottlands län, till förordning angående skogsvårdsafgifter inom Gottlands län och till förordning angående ändrad lydelse af 4 och 5 §§ i kungl. förordningen den 24 juli 1903 angående skogsvårdsafgifter.

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 51 Häft. (N:o 124.) 1

Vid granskning af ifrågavarande författningsförslag har Riksdagen icke funnit anledning att i hufvudsak mot desamma framställa någon anmärkning. Riksdagen har emellertid ansett nödigt att vidtaga vissa jämkningar i de af Eders Kungl. Maj:ts föreslagna bestämmelserna angående berörda författningars trädande i tillämpning. I förevarande proposition n:o 158 har ifrågasatts, att lagen angående vård af enskildes skogar inom Gottlands län skulle träda i kraft den 1 april 1909. Därjämte har i 15 § berörda lag föreslagits att, därest afverkningsrätt före lagens ikraftträdande upplåtits genom aftal, som vid nämnda tidpunkt ännu vore gällande, ägare i de fall, då afverkningsrättens innehafvare gjort sig skyldig till vanskötsel, hvarom i lagens 8 § 2 mom. sägs, icke skulle vara underkastad där stadgad ansvarighet. Det kan emellertid befaras att, om Eders Kungl. Maj:ts förslag i denna del blefve oförändradt, under den relativt långa tid, som skulle förflyta, innan lagen i allo trädde i kraft, åtskilliga fall af öfverafverkning skulle kunna förekomma eller åtminstone afverkningsrätt upplåtas, som hade dylik öfverafverkning till följd, utan att ägaren blefve ansvarig för att nödiga åtgärder vidtoges till tryggande af skogens återväxt. Då det syns Riksdagen angeläget att, så godt sig göra låter, sörja för åstadkommande af erforderliga garantier häremot, har Riksdagen funnit, såväl att tiden för lagens trädande i tillämpning bör sättas tidigare än den 1 april 1909 som äfven att en sådan ändring bör vidtagas i lagens 15 §, att ägaren fritages från ansvarighet för vanskötsel, som i 8 § 2 mom. omförmäles, endast då afverkningsrätten före lagens utfärdande upplåtits genom aftal, som ännu är gällande, när lagen träder i kraft. Såsom lämplig tidpunkt för ikraftträdandet anser Riksdagen den 15 november 1908. Det är nämligen af vikt, att denna tidpunkt bestämmes så, att lagen blifver tillämplig å de afverkningar, som företagas under vinterns lopp. Detta torde äfven blifva fallet, om sistnämnda tidpunkt därtill väljes, när det endast i undantagsfall lär förekomma, att någon afverkning på Gottland sker före midten af november. Å andra sidan får uppenbarligen lagens trädande i tillämpning icke sättas till en sådan tid, att den skogsvårdsstyrelse, som enligt den föreslagna lagstiftningen skall finnas inom länet, icke dessförinnan hinner tillsättas och vidtaga på densamma ankommande åtgärder. Då en ledamot af skogsvårdsstyrelsen skall väljas af landstinget och styrelsen följaktligen icke blifver fulltalig, förrän detta val ägt rum, erfordras det uppenbarligen att skogsvårdsstyrelsen under höstens lopp i hög grad påskyndar sitt arbete för att icke afverkningarna skola öfver höfvan uppehållas. De svårigheter, som i detta afseende kunna möta, äro dock enligt Riksdagens uppfattning icke större, än att de kunna öfvervinnas.

Då Riksdagen sålunda ansett sig böra förorda, att lagen angående vård af enskildes skogar inom Gottlands län skall träda i kraft den 15 nästkommande november samt förordningen angående skogsvårdsafgifter inom samma län och förordningen om ändrad lydelse af 4 och 5 §§ i kungl. förordningen den 24 juli 1903 angående skogsvårdsafgifter lämpligen böra blifva gällande samtidigt med ifrågavarande lag, finner Riksdagen, att tidpunkten jämväl för dessa förordningars trädande i tillämpning bör sättas till den 15 november innevarande år.

Förordningen angående skogsvårdsstyrelse inom Gottlands län bör däremot gifvetvis redan före nämnda dag vara gällande för att den nya lagstiftningen rörande skogsvården inom länet skall i öfrigt kunna vid angifven tidpunkt träda i verkställighet. Riksdagen har därför funnit sistnämnda förordning lämpligen böra träda i kraft den 1 augusti 1908.

På grund af hvad sålunda anförts, får Riksdagen härigenom anmäla att Riksdagen, som icke kunnat i oförändradt skick godkänna de af Eders Kungl. Maj:t i propositionerna n:is 158 och 155 framlagda författningsförslag, för sin del antagit följande

1:o) Lag

angående vård af enskildes skogar inom Gottlands län.

Med upphäfvande af lagen den 30 mars 1894 angående åtgärder till förekommande af skogsförödelse inom Gottlands län förordnas härigenom som följer:

1 §.

Å skogsmark, tillhörig enskilde, må afverkning för annat ändamål än nedan i denna § sägs äga rum allenast med tillstånd af den skogsvårdsstyrelse, som skall finnas inom länet. Då tillstånd till afverkning meddelas, äger styrelsen föreskrifva de åtgärder, som för återväxtens betryggande prövas erforderliga. Skogsägaren är berättigad att erhålla tillstånd till afverkning på en gång i så stor utsträckning, som, med hänsyn tagen jämväl till gårdens framtida behof, är med skogens återväxt förenlig; dock må afverkning i den omfattning, att särskilda åtgärder erfordras för återväxtens betryggande, allenast medgifvas, om sådana åtgärder kunna utan oskäligen kostnad företagas.

För afverkning till gårdens behof eller för skogsmarks uppodling till trädgård, åker eller äng eller användande till byggnadstomt eller annat likartadt ändamål vare tillstånd icke erforderligt.

2 §.

Vill någon annorledes än till gårdens behof förfoga öfver virke, som blifvit för sådant ändamål afverkadt, söke därtill skogsvårdsstyrelsens tillstånd, ägande styrelsen jämväl vid sådant tillstånds meddelande föreskrifva för återväxtens betryggande erforderliga åtgärder.

Virke, som afverkats för skogsmarks uppodling till trädgård, åker eller äng eller användande till byggnadstomt eller annat likartadt ändamål, skall, såvidt lämpligen ske kan, till gårdens behof användas. Vill någon öfver dylikt virke annorledes förfoga, söke därtill skogsvårdsstyrelsens tillstånd.

3 §.

Ägare af skogsmark vare ansvarig för att de åtgärder vidtagas, som till återväxtens betryggande föreskrifvas. Är afverkningsrätt upplåten till annan, vare jämväl denne underkastad enahanda ansvarighet; äge dock, där annat ej blifvit aftaladt, af skogsmarkens ägare söka åter, hvad han sålunda nödgas utgifva.

Om ansvarighet för åtgärder, som till återväxtens betryggande jämlikt 8 § 2 mom. föreskrifvas, gäller hvad där stadgadt är.

4 §.

Tillstånd till afverkning må i allmänhet af skogsvårdsstyrelsen meddelas allenast efter förutgången undersökning på marken samt utsyning, som på styrelsens förordnande verkställes af någon dess forstligt bildade tjänsteman. Finner styrelsen på grund af undersökning, hvarom nyss är sagdt, eller eljest verkställd utredning uppenbart, att genom afverkning, hvartill tillstånd sökes, skogens återväxt icke äfventyras, vare utsyning ej erforderlig.

Då tillstånd att förfoga öfver virke, hvarom i 2 § förmäles, blifvit sökt, äger skogsvårdsstyrelsen föranstalta om undersökning å marken om anledning därtill föreligger.

5 §.

1 mom. Skogsvårdsstyrelsens slutliga beslut i ärende, hvarom i 1 eller 2 § sägs, skall så fort ske kan sökanden bevisligen tillställas. Den, som med beslutet icke åtnöjes, äger att däröfver hos Konungens befallningshafvande anföra besvär sist innan klockan tolf å trettionde dagen efter det han af beslutet erhållit del, och skall underrättelse därom i beslutet meddelas.

Påkallar klaganden undersökning på marken eller finner Konungens befallningshafvande eljest sådan undersökning vara af nöden, förordne Konungens befallningshafvande en skogsstats tjänsteman att med biträde af två ojäfviga gode män, hvilka af förrättningsmannen utses bland dem, som till ledamöter i ägodelningsrätt eller gode män vid landtmäteriförrättning i orten valda äro, verkställa undersökningen och däröfver afgifva redogörelse.

2 mom. Öfver Konungens befallningshafvandes beslut må klagan hos Konungen i vederbörande statsdepartement föras i den ordning, som för ekonomimål i allmänhet är stadgad.

6 §.

Kostnaden för förrättning, hvarom i 4 § sägs, skall utgå af medel, som af skogsvårdsstyrelsen förvaltas; dock skall nödig handtlangning af sökanden utgöras.

Kostnaden för undersökning, hvarom i 5 § 1 mom. förmäles, skall af samma medel förskjutas, men kan genom Konungens befallningshafvandes slutliga beslut åläggas klaganden, om han undersökningen påkallat.

7 §.

Hafva till återväxtens betryggande föreskrifna åtgärder blifvit eftersatta, äger domstol på talan af skogsvårdsstyrelsen förklara styrelsen berättigad att på vederbörandes bekostnad verkställa samma åtgärder eller, om dessa äro af beskaffenhet att icke vidare kunna med åsyftad verkan fullgöras, andra åtgärder, hvilka domstolen pröfvar vara för återväxtens betryggande erforderliga samt af beskaffenhet att kunna verkställas utan oskäligen kostnad.

Talan mot rättens slutliga utslag föres genom besvär.

8 §.

1 mom. Den, som utan skogsvårdsstyrelsens tillstånd bedrifver afverkning i fall, då sådant tillstånd jämlikt 1 § är erforderligt, straffes med böter från och med tio till och med femhundra kronor, och skall det afverkade virket, där det ligger å skogen kvar eller, om det är bortfördt, fortfarande är i afverkarens besittning, tagas i beslag och dömas förbrutet. Undgår dylikt virke beslag, är den, som låtit verkställa afverkningen, skyldig att utgifva ersättning med belopp, motsvarande dess värde.

Förfogar någon utan skogsvårdsstyrelsens tillstånd annorledes än till gårdens behof öfver virke, som blifvit utan styrelsens tillstånd afverkadt, äge hvad i första stycket sägs motsvarande tillämpning.

Innefattar förfarande, hvarom här är fråga, förbrytelse mot allmänna strafflagen, skall hvad förut i denna § är stadgadt ej vinna tillämpning; dock skall delägare i samfälld skog, som genom sådant förfarande tillika missbrukat sin rätt i samfälligheten, hafva förverkat hvad å honom belöper af virke, hvarmed han tagit brottslig befattning, samt, där hans andel i virket undgår beslag, därför utgifva ersättning efter ty här förut är sagdt.

2 mom. Är genom afverkning, som utan skogsvårdsstyrelsens tillstånd bedrifvits i fall, då sådant tillstånd jämlikt 1 § är erforderligt, skogens återväxt äfventyrad, äger domstol på därom förd talan föreskrifva den, som låtit verkställa afverkningen, de åtgärder, hvilka för återväxtens betryggande å den afverkade skogsmarken erfordras och utan oskäligh kostnad kunna verkställas, samt förelägga viss tid, inom hvilken samma åtgärder skola vara fullgjorda, vid äfventyr att de eljest varda af skogsvårdsstyrelsen på den försumliges bekostnad verkställda. Är af ägare afverkningsrätt upplåten till annan och har denne genom afverkning, hvarom nyss är sagdt, äfventyrat skogens återväxt, må jämväl ägare kunna meddelas enahanda föreläggande; äge dock af den skyldige söka åter, hvad han sålunda nödgas utgifva.

Förfogar någon utan skogsvårdsstyrelsens tillstånd annorledes än till gårdens behof öfver virke, som blifvit utan styrelsens tillstånd afverkadt, och är genom den afverkning skogens återväxt äfventyrad, äge hvad förut i detta moment är stadgadt motsvarande tillämpning.

9 §.

Kronobetjände så ock skogsvårdsstyrelsen och de till dess biträde anställda tjänstemän äga lika behörighet att åtala förseelser, hvarom i 8 § 1 mom. sägs, samt att med beslag belägga virke, som skall anses förbrutet.

Varder ej inom trettio dagar, från det beslag skedde, åtal i laga ordning anställt, vare beslaget förfallet.

Angående åtgärder till återväxtens betryggande, hvarom i 8 § 2 mom. förmäles, tillkommer det skogsvårdsstyrelsen att föra talan.

10 §.

Virke, som enligt denna lag dömes förbrutet, skall af åklagaren försäljas å offentlig auktion, så kungjord, som om auktion å utmätt lös egendom är stadgadt. Begär, innan frågan om virkes förverkande slutligen pröfvats, virkets ägare, att försäljning skall äga rum, eller finner, på anmälan af åklagare, öfverexekutor, att fara är för virkets förstörelse eller att kostnaden för dess förvarande skulle blifva större än skäligt är, förordne öfverexekutor, att virket skall säljas i den ordning nyss sagts; och skall i ty fall virkets ägare, där han är känd och inom riket boende, eller, där han bor utom riket men inom riket har känt ombud, som äger att för honom mottaga stämning och afgifva svaromål, ombudet genom åklagarens försorg bevisligen underrättas om auktionen minst åtta dagar, innan den hålles. Anmälan af åklagare, hvarom här ofvan sägs, skall vara åtföljd af fullständig, af två trovärdiga män styrkt förteckning, utvisande virkets mängd och beskaffenhet.

11 §.

Böter, som enligt denna lag ådömas, äfvensom genom försäljning af förbrutet virke uppkommen behållning och enligt 8 § utdömd ersättning för virke, som undgått beslag, fördelas så, att en fjärdedel tillfaller åklagaren samt tre fjärdedelar länets skogsvårdskassa.

Försäljes i beslag taget virke, innan det dömts förbrutet, skall, till dess frågan därom blifvit slutligen afgjord, försäljningssumman nedsättas i länets ränteri, och vare om insättning af sådana medel i bankinrättning lag, som i 138 § utsökningslagen sägs.

12 §.

Saknas medel till fulla gäldandet af böter, hvartill någon enligt denna lag fälles, skall förvandling ske enligt allmän strafflag.

13 §.

Pröfvas för skogsåterväxtens skyddande inom länet erforderligt, att rätt till bete å skogsmark varder för viss tid af året inskränkt, ankomme på Konungen att, efter landstingets och hushållningssällskapets hörande, därom meddela särskilda föreskrifter.

14 §.

I afseende å skogar, hvilkas bestånd erfordras till skydd mot flygsandsfält, äger denna lag ej tillämpning, sedan sådant förordnande i fråga om afverkning å desamma meddelats, som i lagen angående skyddsskogar sägs.

§ 15.

Då denna lag träder i kraft, skall afverkningsförbud, som meddelats jämlikt lagen angående åtgärder till förekommande af skogsförödelse inom Gottlands län, upphöra att gälla.

Med virke, som enligt samma lags bestämmelser blifvit i beslag taget, skall så förfaras, som där stadgad är.

Har, innan denna lag utfärdats afverkningsrätt upplåtits genom aftal, som ännu är gällande, då lagen träder i kraft, vare, där afverkningsrättens innehafvare gjort sig skyldig till vanskötsel, hvarom i 8 § 2 mom. sägs, ägaren icke underkastad där stadgad ansvarighet.

Denna lag träder i kraft den 15 november 1908.

2:o) **Förordning**

angående skogsvårdsstyrelse inom Gottlands län.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Den skogsvårdsstyrelse, som jämlikt lagen angående vård af enskildes skogar inom Gottlands län skall finnas inom länet, skall bestå af tre med därvarande skogsförhållanden förtrogna män, utsedda för tre år i sänder, en såsom ordförande af Kungl. Maj:t, en af landstinget och en af hushållningssällskapet's förvaltningsutskott. Suppleanter till lika antal som ledamöterna utses för samma tid och på enahanda sätt som dessa.

2 §.

Hos skogsvårdsstyrelsen skall såsom biträde vara anställd person, som fullgjort hvad som erfordras för vinnande af anställning såsom tjänsteman i skogsstaten.

3 §.

För besluts fattande inom skogsvårdsstyrelsen fordras, att densamma skall vara fulltalig. Äro meningarna delade, blifver den mening gällande, hvarom de flesta sig förenat; äro rösterna för olika meningar lika delade, gäller den mening, som biträdes af ordföranden.

4 §.

Skogsvårdsstyrelsen har till uppgift att:

a) befrämja den enskilda skogshushållningen genom utbredande af kunskap i skogsskötsel, beviljande af bidrag till och utförande af arbeten för skogskultur, tillhandahållande af skogsfrö och plantor samt vidtagande i öfrigt af åtgärder, ägnade att befordra en förbättrad skogshushållning;

b) verkställa den pröfning af inkomna ansökningar och i öfrigt vidtaga de åtgärder, som jämlikt lagen angående vård af enskildes skogar inom länet på styrelsen ankomma, samt beträffande de åtgärder, styrelsen i sådant afseende vidtager, så ock om beslut, som på styrelsens framställning af domstol enligt nämnda lag meddelats, lämna upplysning, när sådant begäres;

c) förvalta de medel, som genom skogsvårdsafgifter eller eljest inflyta till skogsvårdskassan;

d) antaga och med omhänderhafvande medel aflöna dels det i 2 § omnämnda biträde och sekreterare, om särskild sådan erfordras, dels ock därutöfver, i den mån så pröfvas nödigt, forstligt bildade tjänstemän äfvensom tillsyningsmän samt att utfärda instruktioner för dessa.

Önskar ägare eller innehafvare af skogsmark sakkunnigt biträde eller anvisning vid skogens skötsel och vård i större utsträckning, än som föranledes af lagen angående vård af enskildes skogar inom länet, må skriftlig anmälan därom göras hos styrelsen, som förordnar lämplig person att lämna sökanden det biträde eller de upplysningar, han begärt. På styrelsen ankommer att föreskrifva de villkor, under hvilka skogsägare sålunda må erhålla biträde af styrelsens tjänstemän eller tillsyningsmän; ägande styrelsen att i fall af behof lämna dylikt biträde afgiftsfritt.

Styrelsen äger årligen utsätta tid, inom hvilken de, som under året önska erhålla sådant tillstånd till afverkning eller försäljning af virke, som enligt lagen angående vård af enskildes skogar inom länet i vissa fall erfordras, eller sådant biträde, hvarom nyss är sagdt, hafva att därom göra skriftlig anmälan. Med anledning af i rätt tid inkomna ansökningar har styrelsen därefter att bestämma, hvilka förrättningar böra under året utföras, och tidsföljden för dessa samt uppgör i öfverensstämmelse därmed plan för tjänstemännens verksamhet under året. Har ansökan, hvarom nyss är sagdt, ej i behörig tid inkommit, ankomme på styrelsen att bestämma, huruvida ansökningen må under året föranleda till åtgärd.

Styrelsen har att vid fullgörande af sin uppgift ställa sig till efterrättelse det reglemente, som Kungl. Maj:t, efter styrelsens förslag samt landstingets och hushållningssällskapetets förvaltningsutskotts hörande, fastställer.

5 §.

För att medverka vid utförandet af den skogsvårdsstyrelsen enligt 4 § a) och b) tillkommande uppgift i afseende å skogsvården må inom

kommun, som sådant önskar, tillsätts en skogsvårdskommitté af tre personer, hvilka för en tid af tre år utses, en af styrelsen samt de två öfriga af kommunalstämman enligt den grund, som för utseende af gode män vid laga skifte är stadgad.

6 §.

De under skogsvårdsstyrelsens förvaltning ställda medel få ej användas för skogar, tillhörande stat, kommun eller allmänna inrättningar och stiftelser.

7 §.

Ordförande och ledamöter i skogsvårdsstyrelsen samt de i 8 § af denna förordning omförmälda revisorer skola för hvarje sammanträde äfvensom för de resor, som af deras berörda uppdrag föranledas och äro att såsom nödiga anse, ur skogsvårds-kassan erhålla ersättning enligt tredje klassen i gällande resereglemente.

8 §.

Skogsvårdsstyrelsen åligger att före april månads utgång hvarje år till Kungl. Maj:ts befallningshafvande afgifva redovisning för sin förvaltning under nästföregående kalenderår, skolande vid denna redovisning vara fogad en kortfattad framställning angående de enskilda skogarnas i länet tillstånd och skötsel. Denna redovisning skall granskas af tre revisorer, utsedda för ett år i sänder, en af Kungl. Maj:t, en af landstinget och en af hushållningssällskapetets förvaltningsutskott. Revisionsberättelsen, i hvilken ansvarsfrihet för styrelsen skall till- eller afstyrkas, skall tillika med nämnda framställning angående de enskilda skogarnas tillstånd och skötsel till trycket befordras och utdelas bland ledamöterna i landstinget och hushållningssällskapetets förvaltningsutskott minst en månad före landstingets nästa lagtima sammanträde, hvarjämte ett exemplar samtidigt till Kungl. Maj:t insändes.

På landstinget och hushållningssällskapet ankommer att bevilja eller vägra styrelsen ansvarsfrihet för dess förvaltning under det år, revisionsberättelsen omfattar.

9 §.

Ledamot i skogsvårdsstyrelsen ansvarar gemensamt med styrelsens öfriga ledamöter för de medel, styrelsen haft under sin förvaltning. Denna ansvarighet fortfar, till dess förvaltningen blifvit af landstinget och hushållningssällskapet eller, om klander anställes, af vederbörlig domstol godkänd, eller ock till dess natt och år efter räknenskapens aflämnande förflutit, utan att klander i laga ordning blifvit anställdt.

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 1908.

3:o) **Förordning**

angående skogsvårdsafgifter inom Gottlands län.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

För trävaror och trämassa, som från länet skeppas, erlägges såsom skogsvårdsafgift, för rundt, tillhugget, sågadt eller hyfladt virke, stäfver och lådräder tio öre för hvarje kubikmeter fast mått, för splitt-, famn- eller kastved fem öre för hvarje kubikmeter fast mått, för kemiskt tillverkad torr trämassa femtio öre för hvarje ton, för mekaniskt tillverkad torr trämassa trettio öre för hvarje ton. För våt trämassa beräknas afgiften till hälften af nyss angifna belopp.

2 §.

De genom dessa afgifter inflytande medel tillfalla länets skogsvårds-kassa.

3 §.

Skogsvårdsafgifterna skola uppbäras af vederbörande tulltjänsteman i den ort, hvarifrån varan skeppas. Afgifterna redovisas å tider, som af tullstyrelsen bestämmas, till länets ränteri.

Denna förordning träder i kraft den 15 november 1908.

4:o) **Förordning**

angående ändrad lydelse af 4 och 5 §§ i kungl. förordningen den 24 juli 1903 angående skogsvårdsafgifter.

Häri-genom förordnas, att 4 och 5 §§ i kungl. förordningen den 24 juli 1903 angående skogsvårdsafgifter skola erhålla följande ändrade lydelse:

4 §.

Denna förordning gäller icke trävaror af virke, som afverkats inom Gottlands, Västerbottens eller Norrbottens län eller inom Särna socken i Kopparbergs län, och ej heller trämassa, tillverkad af virke, härrörande från nämnda orter.

För afgift, som jämlikt denna förordning erlagts för trävaror eller trämassa, bevisligen härrörande från virke, hvarom nyss är sagdt, åtnjuter exportören restitution på de villkor och enligt de grunder, Kungl. Maj:t föreskrifver.

5 §.

Om skogsvårdsafgifter för trävaror och trämassa, som utföras från
Gottlands län, är särskildt stadgadt.

Denna förordning träder i kraft den 15 november 1908.

Stockholm den 15 maj 1908.

Med undersätlig vördnad:
